

SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 12-09-2022
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPEAH
Sagsnr.: 2210405
Dok. nr.: 2391980

Folketingets Sundhedsudvalg har den 15. august 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 989 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 989:

”Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de nationale kliniske retningslinjer og officielle patientvejledninger for behandling med antidepressiv medicin er opdateret i henhold til forskningen angående abstinensernes varighed, sværhedsgrad, prævalens, opståen og symptomer, jf. Vejledning om behandling af voksne med antidepressive lægemidler fra 2014, som præciserer, at lægen i forbindelse med start af behandling med antidepressive lægemidler skal sikre, ”at patienten bliver informeret om behandlingens forventede effekt og varighed, mulige bivirkninger, risiko ved for tidligt ophør med behandlingen, herunder seponeringssymptomer?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen, som jeg henholder mig til. Sundhedsstyrelsen oplyser:

”Sundhedsstyrelsen har en vejledning om behandling af voksne med antidepressive lægemidler. Denne præciserer kravene til omhu og samvittighedsfuldhed, en læge skal udvise, ved behandling med antidepressive lægemidler. Vejledningen er en præcisering af lovgivningen på området, men ikke en behandlingsvejledning eller klinisk retningslinje.

Inden for udvalgte områder, har Sundhedsstyrelsen udarbejdet anbefalinger om antidepressive lægemidler fx i Nationale Kliniske Retningslinjer om angst hos børn og voksne, demens og OCD hos børn og voksne. Sundhedsstyrelsens Nationale Kliniske Retningslinjer kan ikke stå alene, men skal implementeres i de opslagsværker, sundhedspersoner bruger i deres hverdag. Yderligere bør lægen informere patienten om seponeringssymptomer i henhold til produktinformationer fra Lægemiddelstyrelsen.

Sundhedsstyrelsen kan konstatere, at det kan være vanskeligt for den enkelte sundhedsperson at få overblik over hvilke kilder, der skal bruges i det kliniske arbejde samt, at der er svingende kvalitet i tilgængelige kilder.

Det er ofte private, regionale eller sundhedsfaglige organisationer, der udarbejder patientvejledninger, såsom Patienthåndbogen, og kliniske retningslinjer til sundhedspersoner, eksempelvis Lægehåndbogen. Det er Sundhedsstyrelsen forventning, at de

afspejler den viden, der er på området samt nationale anbefalinger fra Sundhedsmyndighederne. Sundhedsmyndighederne har ikke instruktionsbeføjelser over for de private aktører eller pligt til at føre tilsyn med dem.”

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Evina Heydari